

Setmanari de Banyolas

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

3 an yolas: . . . . . 1'00 pta. trimestre.
DDE. . . . . 1'25 »
Número solt: 10 céntims.

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 18 de Setembre de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's tornan els originals

Balmes

(Acabament)

Com apologista té Balmes, en primer terme, la gran obra «El Protestantismo comparado con el Catolicismo en sus relaciones con la civilización europea» calificada per Menendez Pelayo del millor llibre publicat en el sigle passat y també de verdadera filosofía de la historia.

En aquest llibre, el més eloqüent dels de Balmes, se demostra, ab la major claretat y forsa d'arguments, que la reforma protestant, lluny d'esser un adelant, no vá ter més que detenir la gran obra civilisadora del cristianisme, dificultant la marxa del verdader progrés.

L' estil de Balmes en «El Protestantisme», sens deixar aquella claretat y senzillés que brilla en tots els séus escrits, adquireix una elevació y una forsa que enamora y subjuga. En aquesta obra estudia Balmes el Protestantisme y el Catolicisme á la llum de la historia y dels fets, fent veurer lo ruinós del edifici aixecat per la falsa reforma y 'ls grans fruits de perfeccionament social realisats en tots els ordres per la religió verdadera.

A més de aquesta immortal obra, son moltíssims els escrits en els que Balmes se manifesta gran apologista, publicats la major part en les revistes «La Religión», «La Sociedad» y «El Pensamiento de la Nación» en tots els quals revela la mateixa elevació de criteri y un coneixement igualment exacte de la realitat, é identich amor á la societat, á la que volia salvar per medi dels principis cristians.

En molts dels escrits periodístichs de Balmes s' estudian assumptos polítichs més ó menos relacionats ab la Religió. Les idees de llibertat, democracia, soberanía popular, opinió pública, socialisme, relacions entre l' Estat y l' Iglesia y mol-

tes altres están magistralment estudiades en aquestos escrits, en els que, tinguent la vista ficsa en els grans principis de la Religió, únichs que poden salvar als pobles, sab trovar les orientacions més adequades á les circumstancies de la época. Per tal motíu la opinió de Balmes resultava sempre la més justa equilibrada y armónica que 's podia donar en assumptos de tan facil equivocar-se per jugarhi tan les passions.

Alguns escritors, que s' han ocupat de Balmes ab motíu del seu centenari, han fet ressaltar (entre altres Azorin) la gran semblansa, per no dir identitat, que hi ha entre les orientacions que senyalava Balmes y les que despres doná Lleó XIII en ses immortals encíclics, continuades per nostre estimat Pontífice Pio X.

Volia Balmes que 'ls catòlichs fessin obra positiva y práctica, trevallant en els terrenos hont nos han colocat els acon-teixements moderns.

«Es necesario—deya en l'article «República Francesa»—vivar á la luz del día, respirar el aire que impregna la atmósfera, y aceptar las condiciones y medios de lucha establecidos por las ideas y las costumbres de la sociedad moderna; de otro modo los partidos se reducen á círculos pequeños y estériles para el bien.» «Los principios no parecen, es verdad, pero se entiende los principios de la religión, de la moral, de la razón; pero las obras humanas, á las que á veces, con demasiada arrogancia se da el nombre de principios, están destinadas á modificarse, á transformarse; evitar obstinadamente la trasformación es precipitar la muerte.»

Crech que l'estudi de Balmes es de molta utilitat per formarse un criteri sòlit y poder caminar segur avuy que no's pot donar un pas sens ensopegar y caurer de cap sobre algún dels mil y tants errors que 'ns han vingut de fora. Y á

proposit d'aixó. Balmes temia molt que la nostre afició á copiar tot lo dolent (lo bo ja no ho copiem) de Fransa, no 'ns perdés. «Encar hi ha Pirineus—deya—pero ¡quina llástima que no siguin més alts!»

Balmes volia 'ls Pirineus bén alts, y 'ls nostres afrancesats d'avuy voldrían que no n'hi hagués per poguer més facilment y més depressa traurer de allí y portarla á Espanya la mercadería corrompuda de lleys d'associacions, ensenyansa neutra y sobre tot la soberanía del poder civil, que voldria engolirse tots els drets naturals de l' Iglesia, de les regions, de la familia, etc.

De aquest modo, mentres Balmes, defensant la veritat, era 'l verdader defensor de la llibertat, de la fraternitat y del progrés, els nostres afrancesats, apoyant-se en els errors que 'ls hi han enviat de fora, tractan d' arrancarnos tots els drets y de esclavisarnos imposantnos el gran dogma democrátich y lliberal de la soberanía del poder civil que es el més gran absolutisme que es pugui arribar á imaginar.

Z.

Peixcá

Con este nombre y con los de *Barb-cani*, *Barb-masclé*—*Barb-purqui* se conoce en las comarcas de Bañolas y Olot un raro pez que por su sistema dentario y la forma especial de su cabeza guarda cierta semejanza con la del perro. Los franceses é italianos, probablemente, por idénticos motivos los llaman también *cagnette*, *cagnetto*, *cagnota*.

El *Peixcá*, *Blennius cagnota*, de los naturalistas, es la única especie del género que habita en aguas dulces, todas las demás son exclusivamente marinas.

Existe en todos los *Blennius* un caracter común; la de tener la piel completamente desnuda, es decir desprovista de escamas por completo é impregnada de una espesa y abundante capa de *mucus* que recubre

todo su cuerpo, á lo que hace alusión su nombre científico.

Otro rasgo característico es la conformación particular de la cabeza y aleta dorsal que ocupa toda la extensión de la línea superior del cuerpo. La primera es redondeada, robusta, en los machos, con una cresta encima de cada ojo, un apéndice membranoso, como un diminutivo penacho. La boca pequeña provista de dientes con borde cortante colocados y dirigidos hácia adelante y á los lados cuatro caninos con las puntas ó extremos encorvados mirando atrás, que parecen los caninos de ciertos mamíferos carnívoros.

El color de su cuerpo es leonado, punteado en pardo. El dorso franjeado transversalmente, mucho más acentuado en los individuos jóvenes. Sobre la cabeza existen también fajitas del propio color, al mismo tiempo que está cubierto de pequeñas manchitas negruzcas.

Vive en pequeñas bandadas en aguas claras, vivas y corrientes, con fondo guijarroso que les sirve de abrigo y escondite.

Su longitud oscila de 10 á 15 centímetros el maximum, pero su carne, que es de muy buen sabor, es apreciada en ciertos unos; tpsá y todo á los pescadores les interesa muy poco su captura.

Desova en verano, es voraz, alimentándose de pequeños animales acuáticos. Dicen que abunda en los lagos de Italia y de Dalmacia pero en Francia es una especie rara como aquí.

En el ictiologo Emile Blanchard ha descubierto en el lago de Bourget en Saboya una variedad (*Blennius alpestris*) mucho más pequeña, pero de una coloración particular muy elegante. La distingue también de la otra especie por su dentición que en su número no es igual.

El Laboratorio ictiogénico municipal de Barcelona figuran dos ejemplares de *Peixcá*, regalados por D. Manuel Llistosella, pescados en los riachuelos de la Sierra de Finestres: no ha mucho vimos en Bañolas otros dos ejemplares capturados por D. Martírián Oller, que si á estas horas no han muerto, figurarán en la Exposición de Piscicultura y Pesca que ha de celebrarse en el próximo mes de octubre en dicha villa.

FRANCISCO DE A. DARDER.

La Missa primera

I

Hermosas matinaladas
las del Vallés.
Lo matí del diumenge
¡qué bonich es!

Las campanas deixondan
á tot l'entorn.
Mentras tocan á missa
clareja 'l jorn.

Quan las boyras se fonen,
en mitj del cel
parpelleja de l' auba
lo blanch estel.

Van obrintse las portas
dels llogarets
venen homens y donas
pels caminets.

Venen mares que duhen
los nins á bras
y vellets que 's deturen
á cada pas.

Barretinas vermellas
lluhen arréu
entre mitj de caputxas
blancas com neu.

Prop l'esglesia s'aplegan
un xich després.

Lo matí del diumenge
¡qué bonich es!

II

A las tres batalladas
entran á dins.
A la porta las maras
senyan als nins.

Los vellets descobrinte
llur cap ja blanch
poch á poch van á seurer
al primer banch.

Acabada l' oferta
parla 'l rector;
Sermonet que va fentlos
li dicta 'l cor.

Y si 'ls nins los aclucan
baix negres rulls,
un vellet que l'escolta
s'aixuga 'ls ulls.

De l'es-glesia 'ls pabordes
voltan la nau
y en las sevas bacinas
la almoyna cau.

Al pasar la més fonda
piadosas mans
per les ánimes donan
diners y pans.

Al passar la darrera
ja llevant Deu;
Tots plegats s' agenollan
y fan la creu.

La senyal la campana
fa tot seguit;
Cada tres batalladas
tres colps al pit.

La campana ressona
per tot lo vol,
y quan l'Hostia s'aixeca
s'aixeca 'l sol.

III

Acabada la missa
sortint tots ells,

á defora lan rotllo
ladrins y vells.

Allí 's parla dels xáfechs
d'aquell estíu,
ó 's retrehuen casseras
ab to festíu.

Fadrinets la conversa
deixan sovint
per mirarse las noyas
que van sortint.

Una 'n surt vergonyosa
com un clavell;
de floretas boscanas
ne dú un pomell.

Fadrinet que 'l cullía
de bon matí,
quan s'acosta á parlarhi
res gosa dí.

Y la noya s' allunya
sabentli greu.
¡Quina flaira que deixa
darrera seul!

Las pagesas fan vía
cap al casals
per las verdas colladas
y pels fondals.

La rosada s' asseca
damunt las flors,
y la llum fa somriure
lo cel y 'ls cors.

Hermosas matinaladas
las del Vallés.
Lo matí del diumenge
¡qué bonich es!

F. CASAS Y AMIGÓ.

Recorts d' un sarauhista

Vatja, que no hi enteneu pilota. ¡Y d' aixó 'n diuen jovent? Vos n'hauriau de donar vergonya. Enrahoneu ab una xicoteta:—*Déu la guard; ¡qué diu de bó?—Molt bé, gracias y vos-té?—Perfectament, ja ho pot veure;... sembla que tenim el temps canviat.—Efectivament, fa un ayre bastant molest....* ¡Qué 'n conquistareu pocas de xicotetas ab aquestas pamplinas! En los meus tèmps hi havia més trassa; alló era fèr l'article ab tots els *ets y uts*. Lo primer envit era un:—*Adios, hermosa; vals més pelas que 'l convent de Montserrat.—Calli plaga.—Qué vols dir que no es aixís bufona?—Es molt bromista.—Nada, nada; diumenje 'n guarda totas las americanas de la primera part.* Y ab quatre paraulas ensucradas, ditas ab la *llabia* que s'usava en els meus tèmps, ja teniau una xicoteta desgana-da per tota la setmana. ¡Ay Senyor! No puch pensarhi gayre io ab la meva joventut, perque 'n valdria menos.

**

Trevallava de manyá á Barcelona. Com no acabava may el bon humor y de dalit pera tre-vallar, gracias á Déu, no me 'n mancava se m' escorrián els dias fainers com els punts d'una mitxa. Arribava el diumenje per mi sempre rialler, tant si 's llevava núbol com seré, tant si era d' hivern com de primavera. De bona llevada, com allavors no hi havia la mala costum de trevallar, cumplía ab los debers de cristiá y després de reunirnos els companys en la barbería, la feyam cap al Born á fèr la petar ab las cuyneras, fins que 'ls rellotjes de la ciutat bescambiavan las dotse. Després de dinar, á pendre 'l café y allá en vers las tres cap á sarau falta gent. De bona arribada, me plantava al mitj de la sala ab el purode quin-ze á la boca y pegant llambregada d' un costat

y del altre, igual com un esparver quanta l' aleta, tant era 'l cop que causava la meva presencia, qu' hasta á mi mateix me feya llásti-ma veure tantas minyonas encisadas. Llavors vingia vals ab l'una, americana ab l'altra y rigou-dou ab la de més enllá y ab lo méu trencat de llenga las acabava d' amorosir, que.... no ho dich pas per alabarme, pro estich segur que més s' estimavan sentir aquell méu seguit de expressions llamineras, qu'un obligat de violins. ¡Vos en riheu? Bueno; tot son sistemas. Vosal-sres, ab tot y tenir estudis, quan una xicoteta vos agrada no sabeu com posárvoshi per dirli; jo, no passant de llegir y escriurer, pobre de la xicoteta que tingués la desgracia de semblarme bonica, que ab lo ruixat de requiebros y flore-tas que li etjegava com un ramell de fochs artificials, la deixava moixa com una gallina quan té *pepida*. Poch hi havia allavors en tot Barcelona cap xicoteta del ram de cuyneras y cambreras, que á una paraula meva no hagués donat comiat á la mestressa sens esperar á cap de mes.

**

Aixís que 'ls musichs comensavan á afinar els instruments avans de rompre un ball qual-sevol, tot eran miradas de ganyó per veurei de quin costat me decantava y jo que ho coneixía, tenia punt en ferlas rapapiejar, fent anadas y vingudas com els ballesters en un capvespre de juny.

De la *palica* del ros, perquè á mi'm deyan el ros, no sols ne parlavan las xicotetas, sino que hasta 'ls companys sarahuistas feyan l' amor á llurs promesas ab els requiebros que jo deixava de rebuig. Mes de quatre vegadas vaig repararne algun que tot fent l' orni rondava pels meus entorns per veure si 'n pescava algun al vol.

Acabat el ball, de *pareja* ab la minyona pre-ferida de la temporada, cap á la *font del canari* á perdre un xarop. Bo y pasejant, las paraulas de mel y sucre brollavan de ma boca estalon-contse las unas ab les altres; pero aixó sí, mal m'está 'l dirho, es á dir, m'está molt be 'l dirho; may cap *pareja* va tenir d' *enrajolar* per sentir-me una paraula ordinaria. Jo crech que allavoras no hi debían constar en el diccionari, per-qué expressions desvegonyidas y de dos intents com las qu' ara s' estilan, jo no las habia senti-das may.

**

De xicotetas pendents de resolució ne tenia sempre una dotzena; de retratos, fins havia pensat de ferlos enquadrar. Y aixís vaig anar seguint aquesta vull, aquesta no vull, fins á to-par ab las bonas qualitats de la que es avuy la meva dona y que Déu me conservi molts anys.

Cada vegada que 'ls méus negocis me por-tan á Barcelona, no puch tornarmen sense donar una volteta per sos atoras y aixís me torno illusionar. ¡Tot son rengleras de casas fins á perdres de vista!... Ves, semblo una criatura. No 'n feu cas de veurem els ulls humitejar. No hi puch fer més cada vegada que esmento un temps que no tornaré.

Endemés, tornanthi, no 'n saben avuy d' enternir á las xicotetas. Io, apesar de sentirmen una cinquantena y tenir lo cap y bigoti pebre y sal, com diuen els francesos, no amagaría la cara per cap jove dels que corren avuy día.... ¡Qué no? ¡Vatua 'l mon dolent! Nada; pregun-teu á la de casa si quan entremitj de las mevas cavorias hi ha alguna ullada de bon humor y comenso á refilarli algun aqueiebro de la colec-ció que encara guardo en las golfas de la meva memoria, si no us diu que, apesar de estarhi acostumada, la faig plorar d'entendrimet com una criatura, digueu que som un embustero.

J. H.

Notes Municipals

Sessió ordinaria de segona convocatòria del dia 10 Setembre 1910.

Se doná comensament, llegint l' acta de la sessió anterior, que va esser apro-bada, presidintla el Sr. Alcalde accidental Sr. Alsius ab assistència dels Regidors senyors Boix, Hostench, Laqué y Coll.

Varis comptes passan á informe de la Comissió d' Hisenda.

Se dona compte d'una instancia que suscriuhen los senyors Casellas, Barolés, Trullás y Esparch, demanant se inspec-cionin las obras del nou Cementiri, per-que en son concepte, no compleixen las condicions de la subasta. S' acorda passi á informe de la Comissió de Foment.

Igualment s' acorda encarregar á la mateixa Comissió, la direcció y vigilancia de las obras necessarias per la Exposició de Piscicultura, en la Escola Municipal número 2.

A proposta de la Comissió de Gober-nació y en atenció a la propera festa Ma-jor s' acorda trasladar el mercat del dia 26 d' Octubre al dia 27, y que se publi-qui degudament.

El Sr. President dona compte d'ha-ber ordenat la llimpiesa del rech que pas-sa per el carrer Abeurado, Born y Angel Guimerá en virtut de la inspecció feta, aprobant l' Ajuntament sa conducta.

Se dona compte del Projecte de Pre-supost Extraordinari, confeccionat per la Comissió d' Hisenda favorablement infor-mat per el Sr. Regidor Sindich, que es aprobat después d' examinat detinguda-ment, y que s' exposi al publich.

S' acorda la confecció de relacions triplicadas dels morosos per Cédulas per-sonals y que s' envihi á la Administració d' Hisenda.

Sessió del dia 15 Setembre 1910

Presideix D. Joseph Alsius, Alcalde accidental essent concurrents los Regi-dors senyors Hostench, Malagelada, Coll, Ametller, Boix y Perpinyá.

S' aproba l' acta de la sessió última.

El Sr. President dona compte dels escrits rebuts del Sr. Darder; manifestant está trevallant pera la Exposició y Festa del Peix.

Igualment son llegits los impresos Circulars, que han de enviarse als que desitjin exposar objectes.

L' Ajuntament se dona per enterat ab verdadera satisfacció.

El President de la Comissió de Fo-ment dona compte de haber inspeccionat las obras del Cementiri, en cumpliment de lo interessat per los senyors Casellas, Barolés, Trullás y Esparch, resultant haber notat empleaban pedra d'aquesta Vila, en molt poca cantitat, habent ordenat s'abs-tinguin en lo succesiu d'emplearni gens.

L' Ajuntament acorda que 's participi als senyors antes nomenats, que concre-tin quins son los abusos y si pagarán el cost de l'inspecció per persona pérta, en cas de resultar negatives las seves supo-sicions.

El Sr. President, dona compte de la Carpa que en Jaume Corominas agafà el dimars passat, de las procedents de Barcelona quin pes era de 10 ons.

L' Ajuntament en vista de la séva bona acció, acorda concedirli com á premi una canya y ormeigs de pescar corresponents á la mateixa.

Passa á estudi de la Comissió de Aigües, una instancia, acompanyada d' un projecte d' un salt d' aigües que presenta D. Joseph Masgrau.

A la de Hisenda passen varis comptes per son informe, aixís com la que presenta el Sr. Administrador de Consums corresponent á la primera decena del present mes qu' importa 1.628'14 pessetes.

A petició del Sr. Esteba Plana, s'acorda que la Comissió respectiva, determini el lloch ahont deurán colocarse dos llums eléctrics en el carrer de Colón. Eran las dotse.

Crónica

En les carreres de cintes celebrades enguany á Olot ab motiu de la festa major, hi ha guanyat el segon premi, consistent en un objecte d' art, el nostre amich en Francisco Mateu. Ja suposavam que devia deixar allí ben posat el nom de Banyolas, coneguda com es de tothom la gran destresa que ha sapigut adquirir en aquest sport.

La carretera de aquesta Vila á Girona va posantse cada dia més malament. Creyém que ha arribat l' hora de que les autoritats acudin als medis que'ls hi semblin més eficassos al objecte de lograr que 's repari l'esmentada carretera y que com la cosa urgeix, si pot ser avuy que no s'espera pas demá.

Un'altre carpa ha sigut pescada ab canya en las immediacions de Lió per l' aficionat el musich en Jaume Corominas, qui n'ha fet tot seguit entrega á l'autoritat. Exposada en un dels aparadors del comerç de D. Miguel Figueras, ha causat gran admiració al publich que durant tot el dia ha estat estacionat devant del citats aparadors, per les extraordinaries dimensions que ha arribat á alcanzar en el curt temps de tres mesos. Medía al ser llessada al estany en els primers dies de Juuy, uns 10 centímetres y pesava 100 grams. Fa avuy 27 centímetres de llargada y un pes de 330 grams, de modo que en tres mesos ha triplicat, resultant un hermosíssim exemplar. Pot ben bé assegurar-se que, per lo que toca á aquesta especie, dificilment podria trobarseli un medi més á proposit que 'l nostre llach.

Que segueixin els aficionats la conducta d' en Jaume Corominas, a qui corralment felicitém; que fassin les autoritats que sigan respectades les seves disposicions, única manera de que reulti un fét la tant desitjada repoblació y de que l' estany pugui proporcionar dies de

joya y profit als molts aficionats á la pesca que hi ha avuy en nostra vila.

El dia primer d' octubre comensará ses classes en Girona un Centre preparatori d' estudis del Batchillerat ab els Professors següents:

D. A. Barceló, Mestre de primera ensenyansa.

Reverent Hermenedildo Planadecursach, Catedrático del Seminari y ex-catedrático del Collell.

Reverent Jaume Bordas Soler, Catedrático del Seminari.

D. Joan Masó, Farmacéutich.

D. Lluís de Puig, Farmacéutich.

D. Carles Batlle, Alumne de la Escola d'Enginyers de Barcelona.

Pera detalls, dirigir-se carrer Ballesterías, 9, 2.^{on} y Nort, 7, 1.er

Han comensat ja 'ls treballs d' arreglo del local y pati ahont ha de instalarse l'exposició de piscicultura, etc., qual obertura tindrà lloch, ajudant Déu, el dia 23 d' octubre, vigilia de la festa major.

Sabém també que l'incansable Director del Parc Zoológich de Barcelona senyor Darder, treballa ja activament en la construcció dels *aquariums*. Ab aixó totes les probabilitats son de que la mentada Exposició ha de resultar un gran éxit.

Sembla que dintre poch se celebrará en Barcelona una gran festa Esperantista, habent cedit ja l' Ajuntament la banda municipal y 'l Comte de Güell el seu magnífic parc.

El dilluns de la present setmana va descarregar sobre aquesta vila y comarca una forta tempestat d' aigua y pedra que durá per espay d' una hora. El ser la pedra de petit tamany y caurer barrejada ab molta d' aigua, va fér que afortunadament els danys resultessin de poca consideració.

En compliment á lo que mana la lley, s'está practicant per empleyats municipals un registre de vivendas, preliminar del cens de població.

Avuy celebren la festa major els vehins pobles de Burgonyá y Falgons. En el primer de dits pobles y toca la cobla dels Penots de Sant Jordi y la cobla d' aquesta vila Unió Banyolina en el segon.

En una de les darreres sessions celebrades per nostra Corporació municipal, va acordarse que 'l mercat del dimecres 26 d'octubre, darrer dia de nostra festa major, se celebri l'endemá, dijous.

A proposit d' aquest cambi de mercat, creyém que seria una mida de profit y ben acullida per el comerç d'aques-

ta vila, l' acord de celebrar el dia avants, ó siga 'l dimars, tots els mercats en que 'l dimecres siga dia festiu.

També podria estudiarse la conveniencia de celebrar, á més de las ja establertes, una fira el primer dimecres de cada mes, innovació que creyém molt facil portar á la práctica ab probabilitats de bon éxit.

Durant la tempestat que va descarregar sobre aquesta encontrada el propassat dilluns, va caurer un llamp en una casa del comarcá poble de Pujals dels Pagesos. Per sort cap dels seus habitants va pendrer mal, consistint els perjudicis en un rellotje fét malbé y poca cosa més.

Dijous vinent té lloch el tipich y concorregut aplech de S. Maurici, que 's celebra tots els anys en la capella del mateix Sant, situat en El Cals, sufragánea de Puigarnol. Per poch que 'l temps hi acompanyi, es de creurer que la concurrencia al mateix será nombrosa, com es de costum en els demés anys.

Sembla que s'está sobre la pista dels autors del robo de fil metálich, comés en la línea de conducció de electricitat dels germans senyors Coromina. Valdament pujan aquells ser coneguts y rebre el cástich que 's mereixen.

Convocada per l' Alcalde accidental Sr. Alsius, va celebrarse antes d' ahir en la casa de la vila una reunió de regidors y representants de les societats totes de Banyolas, á l' objecte de preparar la próxima festa major, la que revestirá enguany importancia extraordinaria, ab motiu de la celebració en nostra vila d' una exposició de piscicultura y pesca, organizada per la Iltre. Junta de Ciencies Naturals de Barcelona y baix els auspicis dels Ajuntaments de Barcelona, Manresa, Tarrasa y Bañolas. Enterats els congregats del projecte de la festa per les explicacions del Sr. president, va acordarse comensar tot seguit la tasca y á fi de que aquesta resulti més lleugera, dividir-se en les comissions següents:

De la festa del peix, ó siga la encarregada de la exposició, llessament, concurs, etc. La composan la comissió de foment, junt ab el senyor Massanella, Casas, Matas, Hostench R. y Esparch.

De propaganda, ó siga la encarregada del ordre de la festa, programas, anuncis etc., composta per la comissió de Governació y 'ls senyors presidents de totes les societats.

D' ornamentació, de qual comissió ne forman part els senyors R. Gusiñer, Farguell, Laqué, Perpiñá y Plana.

Y, d' Hisenda, ó siga la encarregada de arbitrar els medis pecuniaris, que la forman la comissió d' Hisenda del Ajuntament y un delegat nomenat per cada una de les societats pera que l'ajudin en son difícil comés.

Aquesta darrera es la que té á son cárrech la tasca menos agradable y de més lluhiment; no obstant tenim la confiança de que 'ls vehins tots de Banyolas procurarán que 'ls hi resulti lleugera. La festa ha de donar honra y profit á Banyolas y per aixó creyém que tots els banyolins farán un sacrifici proporcionat á les seves possibilitats. Diumenge vinent dia 25, passará l' esmentada comissió de casa en casa á recullir lo que cada huinga per convenient donar pera 'ls gastos de la festa.

¡Animo donchs! A demostrar una vegada més que quan volém sabem fér les coses ben fetes.

Un amich nostre acaba de rebre el següent telegrama que 'ns facilita y ab gust publicuem.

«Dijome Ministro anunciaba subasta carretera Faras para 5 Noviembre. Sea enhorabuena.—Fournier.»

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

'l dia 15 d'Agost al 15 del present

Naixements

Pere Costa y Soler, fill de Pere y de Maria; Dolors Aradas y Viñas, filla de Llorens y de Dolors; Jaume Funtané y Angelats fill de Benet y de Francisca; Antonia Pujol y Poch, filla de Juan y de Antonia; Mercé Tarradas y Farró, filla de Jaume y Gracia; Pere Alemany y Nadal, fill de Francisco y de Maria; Mariano Surroca y Carrero, fill de Amadeo y de Tresa; Dolors Serra y Badosa, filla de Esteba y Concepció; Joaquina Saurina y Bardi, filla de Bonaventura y Maria; Amparo Bosch y Riera, filla de Juan y Maria; Antonia Ralita y Morató, filla de Francisco y Rosa; Tresa Teixidor Costabella, filla de Miquel y Josefa; Maria Pagés y Pujol, filla de Francisco y Maria; Gastón Manresa y Prat; fill de Gastón y Margarida; Leonor Albert y Galter, filla de Narcís y Carme; Geroni Prat y Planas, fill de Francisco y Carme; Josep Trias y Planas, fill de Miquel y Teresa; Masgrau y Pons filla de Teodoro y Ramona; Josep Dilmé Tomás, fill de Pere y Rosa; Esteve Bramón y Plana, fill de Albert y Dolors; Francisco Trias y Pujolés, fill de Isidro y Anna; Francisca Corominas Pujolés, filla de Sebastiá y Magdalena; Joaquim Pujolés y Sarquella, fill de Jaume y Maria.

Defuncions

Tresa Vilahur Tarafa, viuda, de 71 anys, per resblandiment; Maria Roura Sala, viuda, 76 anys, per catarro intestinal; Concepció Dilmé y Tomás, de 18 mesos, per enterocolitis; Narcís Casas y Bosch, de 20 mesos, per meningitis; Juana Oliveras Ribas, de 80 anys, per apoplegia cerebral; Josep Coll Trias, de 17 mesos, per enteritis; Camila Serra y Carrero, de 4 mesos, per meningitis; Ramón Sureda y Artau, de 79 anys, per hernia; Joan Corominas Palou, de 50 anys, per cirrosis; Francisco Abellana Riera, de 5 mesos, per catarro intestinal; Carme Tallella Punsati, de 70 anys, viudo, per afecció cardíaca; Joan Verdager Mallerach, de 49 anys, casat, per lesió del cor; Pere Balmaña Geronés, de 79 anys, viudo, per resblandiment cerebral; Vicenta Garriga Amadó, de 64 anys, soltera, per asistolia; Ignasi Casadevall y Fuster, de 12 mesos, per bronquitis; Ferrán Bozal Quintana, de 18 mesos, per catarro intestinal Encarnació Bustins Estrach, 47 anys, viuda, per cirrosis; Joaquina Saurina y Bardi, de 25 dias, per bronquitis capilar; Francisca Serrats Ribas, de 73 anys, casada, per lesió del cor.

Matrimonis

Cap.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papors colats
para la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, en viant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artistic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocacio de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

CLASSES ESPECIALES

para colegis y comunitats religiozes.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

CARPINTERIA

DE

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

DE

Vicens Laqué

Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ

Pintures, pinceis, barnissos de totes menes

JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

DE

PASTES PERA SOPA

CICLISTES:

Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accessoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

HEAGLE HUTCHINSON.

BANYOLAS

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

DE

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21
BANYOLAS

L'Unión

Compañía anónima de Segurs contra incendis
Fundada en 1828

La NEW-YORK

Compañía de Segurs sobre la vida
Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anónima de Segurs contra 'ls accidents y reassegurs
Representant a Banyolas: EUDALD GARCÍA

Grenades y aparatos matafochs sistema BIOSCA

Unich representant y venedor en la Provincia
Jaume Casellas Constructor d'obras
Plassa del Dr. Rovira, 1.—BANYOLAS

¡MALALTS!

¿Voléu recuperar aviat les torsas perdudes y disposar d'una naturalesa ferrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgana, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus ó per excessos de travalls moral ó corporal, etc., etc.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que 'l coneixen, per que han comprovat que refá depressa y ab seguretat.

Únic y exclusiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari a Barcelona:

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 36.

En venda a 3 ptes. en totes les farmacies.